Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) Đang duyệt Chiếu Đăng Chỉ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
Số 13, gần trường học Taberd, Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

CHỦ-NHÂN KIÊM TỔNG-LÝ: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm: LÂM-VĂN-NGỌ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 4173

Gởi dây thép đề: Lục-tỉnh Saigon
Dây thép nói số: 26 202.

GIÁ BÁO

Bản lẻ mỗi số..... 0 $ 08	
ĐỒNG-PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm..... 12 $ 00	Một năm..... 18 $ 00
Sáu tháng..... 6 50	Sáu tháng..... 8 00
Ba tháng..... 3 50	Ba tháng..... 4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-bút.

Người ta được tiếng hơn các loài vật chẳng phải chỉ vì cái tri-hóa thông-minh không mà hơn; mà chính là bởi có cái đạo-đức làm người vậy.

Ta biết nói con người được tiếng hơn các loài vật là nhờ bởi có cái đạo-đức mà hơn, vậy thì đã làm người mà không đạo-đức há còn hơn loài vật được sao?

SỰ HỌC CỦA ĐÀN-BÀ CON-GÁI

Ở NƯỚC TA BÂY GIỜ

Đàn-bà con gái ở nước ta bây giờ cũng đã được theo chân nối gót với bạn quần xoa các nước mà hưởng cái cách sinh-hoạt về đường tri-thức không khác gì đàn ông con trai, chớ không còn phải chịu cái số hãm-hiu như các bà các mẹ mình đời xưa, bao nhiêu kiến-văn tư-tưởng chỉ giam buộc trong một cái vòng khuôn chật hẹp từ cửa buồng trở vào, ngoài việc bếp nước dưa tương là không được có chút gì học-thức nữa cả.

Mà đó chính là một điều đáng mừng cho bạn gái ta, lại vừa là một cái hi-vọng tốt cho cái tiền đồ tấn-hóa của nước ta; vì trong một nước đàn-bà con gái cũng chiếm đến một nửa số người; mà đã là người thì ai lại chẳng nên học; sự học tức là cái lưng vốn quí giá nhứt của người ta ở đời, dầu đờn ông hay đàn bà cũng vậy; người có học thì phẩm cách mới thêm cao, tánh-tình mới thêm tốt, cho đến cả nghề-nghiệp nữa cũng mới thêm tinh; nước có nhiều người học thì tấn-hóa mau, ít người học thì tấn-hóa chậm; người ta so sánh các dân-tộc văn-minh cùng giã-man thường lấy số người biết chữ ít hay nhiều mà tỉ-lệ cao thấp là thế; nếu trong một nước mà đến một nửa số người thất học, thì chẳng đã là cái nước gì ấ-man mất một rửa rồi ru? huống còn trong một nửa số người kia là những đàn-ông con trai lại không phải đã toàn là được học cả, thì cái trình-độ văn-minh còn thấp tới tận bực nào! Cho nên có học có hay, học để mà rèn tập lấy cái tư cách làm người, học để mà thâu nhặt lấy cái tri-thức ở đời, sự học cần cho đàn-ông con trai thế nào thì cần cho đàn-bà con gái cũng vậy. Ở cái thời đợi phong hội mở-mang chán-lý rõ rệt nầy, dầu người cầu thủ đến đâu cũng không dám nói đàn-bà con gái không nên học hay không cần phải học vậy.

Song, gọi là học có phải chỉ đọc được sách, viết được chữ, nói được tiếng tây, thêu được cái áo đăng-ten, giỏi nữa cho đến choán được cái bằng nọ bằng kia là tuyệt phẩm sự học rồi đâu, như trên kia đã nói, học để mà rèn tập lấy cái tư-cách làm người, học để mà thâu nhặt lấy cái tri-thức ở đời. Vậy thử hỏi cái tư-cách làm người của một người con gái thế nào? chẳng phải là những công việc thờ cha kính mẹ, giúp chồng dạy con, tề-gia nội-trợ cho chồng được yên tâm nội-cố mà kiến công lập nghiệp, vùng-vẫy bốn phương ru? Cái tư-cách đủ để mà làm trọn vẹn những công việc ấy là cái hiếu kính, cái đức kiên-trinh, cái tánh vui-vẻ hiền hòa, cái nết siêng năng thảo vén, gọi là học chính là học cho thành được cái tư-cách như thế đấy. Ngoài cái tư-cách làm người đó, lại còn phải có tri-thức ở đời; gặp phải cái thời buổi cạnh-tranh, cái gánh việc nước việc nhà, thân bồ liễu cũng phải cùng với bạn tang-bồng chung một phần xốc vác; ngày xưa thì canh cửi, lầm-tang, buôn thùng bán bưng cũng đủ duy-trì gia-thế, giúp chồng nuôi con, đến ngày nay thì cái thường-thức về công-nghệ thương-nghiệp phải có nghiên-cứu, có kinh-nghiệm, biết cách tổ-chức, hiểu phép quản-lý mới mong được trót lọt châu toàn; ngày xưa thì giao-thông ít ỏi, không cần phải nghe lắm biết nhiều, sanh-hoạt giản-đơn, không cần phải đồng-lao cộng-tác, đến ngày nay thời thế biến thiên bình vận trạng, phải am hiểu tình thế trong thiên-hạ, xem xét công chuyện xảy tới hàng ngày, mới liệu đường xoay xóa việc mình cho ổn đáng được, lại phải biết hiệp quần, có đoàn-thể, mới góp của nên giàu, góp người nên mạnh, mà chen vai thích cánh được cùng người. Ấy cái tri-thức ở đời bây giờ như thế, đàn-bà cũng như đàn ông, cũng cần phải có mới được; gọi là học chính lại là học cho có đủ những cái tri thức ấy vậy.

Ta cứ nghĩ lấy làm lạ: Các bà các mẹ ta ngày xưa không hề có cắp sách đi trường, mà cũng lắm bà nên được những bậc-hiền thê từ mẫu, danh tiếng vẻ vang, công cần đức kiệm của các bà cũng gây dựng nên được biết bao nhiêu gia-đình trong ấm ngoài êm, trên yêu dưới đẹp; nhưng xét kỹ thì ra cái học của các bà tuy không có cắp sách đi trường mà những câu nữ-huấn nữ-tắc đã in sâu vào óc từ lúc lọt lòng ra, những cách làm ăn buôn bán đã nghe quen miệng, tập quen tay của bác mẹ có đi đêm ngày chỉ bảo, cũng có phần thiết tha đằm-thắm hơn là giảng một quyển sách, đọc một bài văn, cái lời chê khen, giọng mai-mỉa ở chốn xóm làng, kẻ nầy trông kẻ khác, người nọ e người kia, một tiếng phàm bình lại có phần xấu gấp mấy cái bằng tốt-nghiệp. Nói cho phải thì các bà các mẹ mình trước cũng là nhờ về sự học — sự học thuật về gia đình giáo-dục và xã-hội giáo-dục — mà có được cái tư-cách làm người và cái tri-thức ở đời.

Sự học của đàn-bà con gái ở nước ta bây giờ trở-ngày cũng cần nên lấy cái học của các bà các mẹ mình ngày xưa là gốc, duy đối với thời-đại nầy thì cái tư-cách làm người, cái tri-thức ở đời như thế chưa được hoàn-toàn lắm, ta lại lấy cái học ở nhà trường làm cái học bổ khuyết thêm. Như thế thì cái sự học của đàn-bà con gái ta làm sao đến nỗi nầy ra có những chuyện văn-minh lố, tự-do cán, bình đẳng hồn, duy-tân bậy, mà những bậc hiền-phụ thục-nữ trong nước làm sao đến nỗi thân tức khan người.

T.

TRUNG-HUÊ

Nam Bắc tương tranh

Thua rồi kiếm chuyện đổ thừa.
Tương-giái-Thạch — Phùng-ngọc-Tường
Viên-tích-Sơn tự Bá-Xuyên.
Phân bình phạt Bắc.

Trong một bài luận chớ, tôi có nói Tôn-truyền Phương nhóm hết chư tướng tại Đông-châu mà bàn kế bảo oán; cũng vì mấy tháng nay, binh của Tôn thế mạnh như gió trốt, đánh đâu thắng đó, nay mà thất một trận quá lớn như vầy đây, thì hồ minh, quân-sĩ lại kinh tâm tàng đởm. Bỏ nhóm lo kế bảo oán không nhì xao, Tôn-truyền-Phương muốn nói cho đỡ xấu, đổ thừa cho chư tướng. Nói rằng thất Phố-khẩu, thất trận Nam-k'nh đó là tại chư tướng phân tâm, nội công ngoại kích!

Nghe câu chuyện nầy, nghĩ lại có nhiều lay cỏ-bạc, thua về, đổ thừa tại vợ rài mật chầm vầm, làm Kỳ đà cản mũi!

Không lo gở, để lo rầy trong nhà. Tương-giới-Thạch còn kia, có đi đâu mà ngờ! Hết hồi treo ấn về sàng-giả, rồi đầu trốn xuống tàu Chenonceaux qua Mọt xay: hết qua Mọt-xay, qua Huế-kỳ: hết Huế-kỳ tới Thượng-hải. Rốt cuộc Tương-giới Thạch đang ngồi khỉn trong đất bình.

Nhơn lúc Tôn-truyền-Phương bại binh, thế không gương nhỏ mà đương cần, Tương-giới-Thạch phân bình phạt Bắc.

Tương điều khiển như vầy:

1° — Bình Nam-kinh đi Trung-quân;

2° — Nam-quân (binh các tỉnh miền Nam) đi tả chi;

3° — Binh Hán-khẩu, nhứ đu nhau Phùng-ngọc-Tường với Viên-tích-Sơn tự Bá-Xuyên đi hữu-dực.

Bỏ binh Nam-kinh và Hán-khẩu tấn Bắc rồi đó. Tôn-truyền Phương liệu sao ngăn cản đây? Dám trường Tương-tác-Lâm dầu có sai binh tiếp đi nữa, Tôn-truyền Phương với Trương tôn-Xương (Tổng trấn Sơn-đông) cũng không đủ sức mà cản ngăn cho nổi.

LÂM-VĂN-NGỌ.

Việt-Nam ngân-hàng

Công-ty hữu hạn vốn 250 000 $

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy:

1· Lãnh tiền đem gởi không hạn kỳ bằng bạc Đông-pháp, hay là tiền quan Langsa, đặng 4 ly lời mỗi năm;

2· Lãnh tiền đem gởi có hạn kỳ (tiền lời và chuyện chi khác xin hỏi thăm);

3· Bán chi phiếu (chèque) và rồi tiền qua Đại-pháp hằng đây thay hay là gởi theo tàu trạm (transfert par câb'e ou par courr'er).

4· Cho vay đồ cách;

5· Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công ty Việt-Nam ngân-hàng sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng-bang chúng ta biết những công việc ở nhà ngân-hàng mà đồng-bang muốn cần dùng.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG.
Số 54 đường Pellerin
Dây-thép nói số 748
Tên dây-thép: CRÉDITANA.

THAI

Đừng đều nguyệt nọ hoa kia,
Ngoài ra ai lại tiếc gì với ai.

Xuất: Khi đang

NGÀY 15 SEPTEMBRE

Ngày 15 Septembre sẽ là mồi ngày hiếm có lắm. Cũng trong mọi ngày ấy rủi lại có mấy gió đồng bỗ, bỏ ra chừng mấy nơi Đông Bắc, mà là mua đặng một cuộc vui, làm đặng một việc nghĩa, nghe đặng một truyện hay, chắc chưng ít khi gặp được mấy giờ mà có cái dịp kiếm có ba đều như thế.

Ngày gì đó?

Là ngày bạn hát Phước-Xương hát tại rạp hát tây Saigon lấy tiền quyên giúp học trò khó, và ông Diệp-văn-Kỳ diễn thuyết về văn-đề hát bội, đáng bữa đương cái nghề hát xưa của ta và bàn cách chấn chỉnh lại.

Gánh hát Phước-Xương là gánh hát bội có danh ở đương thời, không gởi thiệu thì chắc ai cũng biết rồi. Hôm ấy sẽ lựa những tay tài lỗ nhứt trong bạn hát ra đăng một bản tuồng rất mới là tuồng « Ngũ-Biêu » nghĩa là trong tuồng có năm vai, mỗi vai một điệu một bộ một tính một cảnh khác nhau, mà chỉ có một người đóng, vai nào ra vai ấy, để lỗ cái đặc sắc của một nhà nghề có tài kiếm mỹ. Có năm Nhỏ là một tay đào hát có danh sẽ đóng năm vai ấy. Còn có năm Phi và cô bầy Lựu, cũng đều là vai đào được nhiều người ưa chuộng ở ca nhiều bài ca cải-lương mới rất hay. Bà là mặt cuộc vui.

Bạn nhà nghề cốt đem hết tài ra cống-hiến tới bữa đó, được bao nhiêu tiền giúp hết cho học trò nghèo khó. Trong nước mình chưa có đủ cơ quan làm hậu-viện cho bọn học-sanh nghèo hoặc ở trong nước, hoặc lưu học bên Pháp, thành ra có nhiều người chỉ vì cảnh nợ khốn cản mà đến nỗi bỏ đường học vấn, nông nổi thiệt là lội nghiệp. Vậy ta gặp được cơ hội nào giúp đỡ được họ, đều phải nên hết lòng. Buổi hát lỗ-chức tại nhà hát tây bữa 15 Septembre nầy có nguyên ý của thế, cho nên ai đi coi hát bữa đó tức là giúp cho học sanh. Đó là một việc nghĩa.

Nghề hát bội vốn là nghề rất cũ của nước mình, có lẽ đản-tính và quốc-tùy cũng phẩm phết ở trong đó ít nhiều, vừa là thứ hát có ý-vị, có văn chương, quyết không nên khinh rẻ. Thế mà gần đây hình như người ta đối với nghề hát nầy, có vẻ lãnh-đạm nhiều, cho là điệu bộ không hợp với thời nghi, mà lối hát nghe như đã trần hủ, không biết trong đó có cái âm hưởng và thú vị ra đường nào. Tăng thấy có nhiều người cải cách để cho hiếp tính ưa thích của người đời, nhưng mà cải cách lỗ-lăng, đã chẳng có chi gọi là kim-thời, lại mất cả nguyên ý của lối hát. Tiếc thay! Vậy bây giờ nên bảo tồn và sửa đổi thế nào cho không mất thú vị của một lối hát cổ, và hiệp với tánh tình của người đời nay, thiệt là một việc khó, không có người sở-trường trong nghề mà thì không làm nổi. Ông Diệp-văn-Kỳ là nhà Tân-học có danh, lại sành trong nghề hát bội, sẽ nói cho ta nghe vấn đề ấy ra thế nào. Đó là một truyện hay.

Vậy trong mọi ngày có mấy gió đồng bỗ vừa mua được cuộc vui, làm được việc nghĩa, nghe được truyện hay, chưng phải là ngày ít có lắm sao? Ai ơi! Không nên bỏ qua!!!

DỊCH TRÂU BÒ

Làm thế nào đặng ngừa bịnh cho trâu bò trong xứ Nam-kỳ

II

Trong số báo trước chúng ta có nói cách đại-khái về việc ngự-phòng bịnh dịch trâu bò trong xứ Nam-kỳ. Bây giờ xin thêm nữa thì đều cho rõ.

Khi một bầy súc tới cương-giới Nam-kỳ, tỷ như Thủ-Dầu-một vậy, thì người chủ phải có giấy chỉ rõ đem tới mấy con. Có khi người ấy đã bán nhiều con dọc đường trước khi tới đó, cho nên giấy họ đưa ra chẳng có chỉ số trâu bò chắc chắn. Vì vậy nên tại cương giới phải đếm bầy súc ấy lại một lần nữa, rồi lùa nó đi trong bảy trạm cho tới chuồng lớn ở tại Bến-cát đặng thầy thuốc khám bịnh.

Nếu có mất con nào trong khi lùa đi từ cương-giới tới Bến-cát, hay là tới Bến-cát mà thấy mấy con thủ có bày ra chứng bịnh, thì phải nhốt hết cả bầy lại đặng khám-nghiệm và chích thuốc ngự-dịch (sérum antipestique) cho mỗi con. Trong lúc sau nầy các sở thú-y ngành đều có lãnh thuốc ấy nhiều lắm. Thuốc có sức ngừa bịnh trong 15 ngày. Nếu có con nào chết lại chưởng khám-nghiệm thì người ta chích thuốc cho hết thảy mấy con còn lại một lần thứ hai nữa.

Như vậy thì thủ phải bị cầm lại lâu thêm, mỗi lần thêm 15 ngày.

Mỗi mũi thuốc chích giá từ 1$20 tới 1$40. Thuốc mắt vậy, cho nên chưng nào cần lắm người ta mới chích. Người ta cũng thấy rõ rằng không lẽ dùng thuốc ấy mà ngừa bịnh lâu ngày cho trăm ngàn con thủ, vì làm vậy thì phải tốn kém nhiều lắm. Hóa ra thuốc thì hay mà không có thể dùng nó luôn luôn cùng chỗ. Bởi vậy cho nên muốn ngừa bịnh dịch cho trâu bò ở Nam-kỳ thì có một đều nầy là tiện hơn hết, ấy là cấm không cho đem thủ có bịnh vô xứ và giữ đừng để cho mấy bầy súc nuôi trong xứ mắc bịnh nhiễu rồi truyền nhiễm qua chỗ khác.

Chớ ngoài ta chẳng có thể chi khác nữa mà ngừa dịch trâu bò hay sao? Không có phương chi làm cho mấy con thủ khỏi hoài bịnh ấy hay sao?

Phương ấy có; ấy là phương chích cho mấy con thủ nữa thuốc, nữa nọc (sero-infection). Phương ấy có nhiều điều hết tiện lắm.

Người ta chích vô một lược cho con thủ thuốc tri bịnh và nọc độc lấy trong mình một con thủ có bịnh dịch. Làm vậy thì mấy con thủ mạnh bị chích ấy kể đó phải mắc bịnh dịch, song nhẹ hơn dịch thường vì có thuốc nó làm cho nọc bịnh bớt độc. Bịnh tuy nhẹ, chớ nếu con thủ bị bịnh dụng mấy con khác, thì nó cũng lây bịnh cho mấy con ấy vậy. Nói tóm lại một lời, thì khi nào người ta chích thuốc với nọc cho một bầy thủ, thì thủ ấy phải mắc bịnh dịch và bịnh cũng lây ra cùng khắp như dịch có tự-nhiên, duy it độc hơn một chút mà thôi.

Bởi vậy cho nên phải cần thận hết sức, đã bầy thủ ở riêng một chỗ khi nó còn bịnh. Chẳng phải nhốt nó ba bốn mươi ngày trong một cái chuồng là đủ. Mấy người coi sóc nó trong khi nhốt nó vậy cũng phải ở riêng cho biệt, cũng phải giữ cho ý lưỡng vài đều cần-thận của phép vệ-sanh.

Cũng nên biết rằng chích thuốc và nọc cho mỗi con thủ đều chịu nổi phương ngừa bịnh như vậy. Trong một bầy thủ còn tơ, mạnh khoẻ, thì 100 con chích thuốc, chết không quá 5 hay là 8 con.

Nếu gặp những con thủ già, hoặc ốm gầy bởi làm công-chuyện nhiều hay là ăn uống không đủ, thì dùng phương chích thuốc với nọc là làm rủi ro nhiều hơn. Mấy con chết đã nhiều, mà mấy con còn sống thì yếu lắm chẳng làm gì đặng nữa.

Con nào đã chích thuốc với nọc mà sống nổi, thì không còn sợ mắc bịnh dịch nữa, mà chẳng có lúc nào mà thủ ấy có thể làm hại cho mấy con chưa chích thuốc. Vì vậy mà phương chích thuốc với nọc, tuy có đều bất-tiện lớn, chớ cũng có ích lợi thật. Ích lợi ấy có chắc cho đến đổi xứ Philippines mà súc-vật trên Cao-miên thì cứ buộc phải chích thuốc trước cho nó khỏi nhiễm bịnh, rồi mới chở xuống tàu.

Súc-vật mua trên Nam-vang đặng chở qua Ma-ni, thì phải ở trong mấy sở lập ra để chích thuốc với nọc và thử cho chắc hết thế vương bịnh, rồi mới chở đi.

Sở Thú-y Cao-miên lo việc chích thuốc như vậy và xét coi hiệu-nghiệm làm sao với mấy người mua.

Người ta có thể hỏi tại làm sao xứ Cao-miên lo ngừa bịnh cho súc-vật bán cho ngoại quốc, chớ không lo ngừa bịnh cho súc-vật bán cho Nam-kỳ. Chớ vì đâu mà cách chích thuốc với nọc không có dùng cùng khắp mấy xứ ở trong cõi liên-hiệp Đông-pháp vậy?

Ấy chẳng qua là vì có-sự sau đây.

Chúng ta có nói trước rằng chích thuốc với nọc cho súc-vật thì tốn-kém lắm, phải cần-thận cẩn-cáo nhiều, phải nhốt súc-vật đó ở không hoài mtô chẳng gần bốn mươi ngày, lại súc-vật còn chịu thuốc không nổi, trong một trăm con, chết từ 5 tới 8 con, có khi chết nhiều hơn nữa.

Mà mấy nhà canh-nông ở Đông-pháp trừ ra người Cao-miên, thì mua thường thường trâu bò ở các xứ ngoài, ở trên Lào hoặc ở bên Tàu, mua trong mấy xứ có dịch trâu bò luôn-luôn mà chẳng có khi nào lo ngăn-ngừa điều-trị. Họ mua trâu bò về, dùng làm công-chuyện đặng một mùa cùng hai, rồi, hoặc vì thiếu thốn, hoặc vì khó bề nuôi nó, họ bèn đem bán cho người ta làm thịt.

Thế thì, dầu chịu tốn-kém nhiều đặng chích thuốc cho súc-vật khỏi bịnh khắp cỏi Nam-kỳ, thì hướn lại cũng phải chích rồi, mỗi năm đều bị người ta bán đã thích hết luôn luôn.

Vã chăng việc ngừa tuyệt bịnh dịch theo cách nói trên đây thì nên lưu-ý trong mấy xứ nuôi súc-vật mà thôi, ấy như xứ Cao-miên vậy. Như xứ ấy làm đặng đều đó thì ắt có lợi nhiều, bởi vì súc-vật nhờ vậy mà sẽ tăng số và tăng giá nữa.

Nhưng mà nếu người ta xét vì bầy súc trên Cao-miên có hơn một triệu bốn trăm ngàn con, và phần nhiều thủ ấy nuôi thong-thả gần như thả rừng, thì người ta thấy rằng phải bày ra một cuộc hành-động to-tát thế nào mới làm đặng hoàn-toàn việc chích thuốc ngừa bịnh cho bao nhiêu thủ ấy.

Tuy vậy mà nếu xứ Cao-miên rán làm nổi việc đó, đặng trừ tuyệt bịnh dịch trâu bò, thì xứ ấy thêm lợi cho mình nhiều lắm.

A.

Khổ thay cái dốt

Nghĩ cho cái dốt thật là khổ quá chớ phải chơi. Dầu cho ở đời nào cũng là khổ, mà nhứt là ở với cái đời nầy người ta gọi là cái đời khôn, đời sáng.— mà thật cũng là khôn sáng đó chút — mà dốt đi thì lại càng khổ lắm. Cũ thấy người ta đều khôn, chỉ còn sót lại có một mình mình dốt, không khổ hay sao? Bởi cớ ấy mà nhà-nước cứ lo lập trường học thêm hoài, tổn-hao mấy chẳng nệ, miễn là mong sao cho trừ tuyệt được cái dịch dốt là hơn. Cũng chẳng những cái dốt nó làm khổ cho một người nào bị dốt đó mà thôi, nó còn làm khổ lây qua những người không dốt nữa mới thật là hại cho chớ. — Vì sao vậy? — Có khó gì đâu mà không hiểu! Thử hỏi làm quan mà trị nhằm cái đám dân dốt thì sướng hay khổ, khó hay dễ? Nói cái gì nó cũng không hiểu hết, biểu cái gì nó cũng không thông hết, thì còn sướng nỗi gì! dễ nỗi gì! Đến như việc thường, là như năm người ngồi lại nói chuyện, mà rủi lọt vào một người dốt quá; nói gì cũng không hiểu, cứ ngồi ngước mặt bơ-bơ, nghe như vịt nghe sấm, rồi hỏi đi hỏi lại hoài, hoặc có khi phát điên phát dại lên cứ cãi lẽ mãi, thì trong cái câu chuyện ấy còn lý thú gì, mà mấy người ngồi nói chuyện ấy còn vui-vẻ gì.

Mà thôi, dốt là khổ, dốt là sướng, dốt là khó hay dốt là dễ gì, tưởng ai cũng thấy biết lắm rồi, nên không cần phải nói, xin dẹp lại, chỉ hỏi ai là dốt ở đời nầy. Ai dốt ở đời nầy? Tưởng chẳng thiếu gì, song ai thì ai, chẳng ức-hiếp gì mình mà phải phô bày cho mang tội; chỉ có một chú dốt nầy đây đáng nói, vì rõ ràng chú xưng ra, chớ không phải ai tra ai khảo gì chú. Phải mình dốt mà mình không giấu, mình xưng ra để học khôn thì quí lắm. Người như vậy là người tốt, người biết phải rồi, còn đáng nói cái gì. Nhưng không, chú xưng chú dốt mà chú lại làm lanh, chú chê người ta là điên, chú viết bài dạy đời mới thấm ghét cho chớ. Mà chú nào đó? Chú nào mà chướng đời đó vậy? — Có ai! Thấy có một mình chú Từ nào đó chớ có thấy ai!

Ờ chú Từ! Nói chú Từ thì hay chú Từ; nói chú dốt thì hay chú dốt. Mà còn cái mà nói chú làm lanh, chú chê người ta là điên, chú viết bày dạy đời đó là làm sao? — Khoan! Ai muốn nghe để đợi bữa thứ hai tôi sẽ nói tiếp cho mà nghe. Tôi nói hết chuyện của chú Từ đã dốt-nát mà lại ngu-si.

TRỊNH-GIÁO-KIM.

(Còn tiếp).

Ai kén chọn
Hột-xoàn lớn mà tinh hảo

Mời đến tiệm M. François SỰ 67 rue Vannier chợ-cũ Saigon. — Mới lại hột mỗi bộ lối 5.000$, 6.000$ và 7.000$.

Bông tai mỗi đôi lối 3.000$, 4.000$ Hột thiệt chứng chắc tinh thần (garantie pure) mời quí khách đến xem ít khi có.

Nay kính,
M. François SỰ.

Pho trông sạch sẽ có đèn nước cho mướn.

Ở đường Duranton số 40-48 và đường hẻm 44 A 44 B.

Hỏi chủ ở 67 rue Vannier.

CÙNG CHƯ VỊ ĐỘC-GIẢ

Chúng tôi mà bày cho chư vị cách làm ra một lít rượu bổ một chai Quintonine cũng là một cái ơn mọn đó vì uống vào thì quí vị sẽ đặng đỏ da thắm thịt, phấn nhược vi cường.

Giá mỗi chai .... 0$80

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène Saigon.

ĐỒNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON
Xin chớ lầm nghe
Một bọn xa-phu kiếm chuyện gạt người đặng cho dắt mối

Cách hai ba bữa rày, tôi đi lại «gare» xe điện Saigon, vừa đến nơi thì xe ở trong Cholon vừa ra. Xe vừa ngừng, thì một tốp, ba bốn cái xe-kéo áp lại đặng giành mối. Bộ hành xuống xe gần hết, mà chẳng một ai đi xe. Trong đám xa-phu ấy, có đứa lanh-lợi, kéo xe dọc theo đường rầy và rao lớn rằng: «Ai muốn đi coi con rắn quấn chị đàn-bà ở dưới Sadec mới chở vô sở-thú không? Tôi kéo đi coi». Ối! Là xảo-quyệt, đặt chuyện, bày đều, chuyện có nói không, chuyện không nói có.

Các độc-giả nghĩ sao? Tưởng cho tên xa-phu láo-xược đó nói mà không người tin hay sao? Có chớ, nó đem xe để dựa lề đường thì có một cô ăn mặc đoan-trang, diện mạo ra dáng vợ ông kia thầy nọ. Cô ấy phăn-phăn riết lại gần tên xa-phu đặt chuyện đó mà hỏi thăm. (Thật tin dữ quá) Tên nọ đắc chí, thấy mình nói láo mà có kẻ tin, lại càng đánh dóc thêm nữa. Lúc ấy xe trong Govap vừa ra, nên buộc tôi phải lật-đật bỏ đi, nên không nghe rõ tên xa-phu ấy thêu dệt cách nào đó nữa. Khi ấy, ngoài cô ăn mặc tử-tế đó, còn hiếm người bao chung quanh nó mà hỏi tới nữa. Ối! Đáng buồn cho người mình có tánh hay tin, nghe ai nói đâu, vừa lọt vào tai thì tin bướng. Đã lầm, mà còn bị chúng khi, bởi mấy tên xa-phu ngồi gần đó, nó nghe, biết, nên ngó mặt nhau cười, nhưng nó làm-thinh để cầu may đặng thủ-lợi.

Mấy người đứng nghe nầy, coi bộ họ tin lung-lắm, sức muốn leo lên xe-kéo đặng đi coi, nhưng mắc bị có việc phải đi đâu, nên coi thế ức lắm.

Câu chuyện rắn quấn người đàn-bà, chơn giả thế nào tôi chưa dám chắc, vì hôm nọ báo C. L. có thuật ra, nhưng xem lắm việc mờ-hồ, nên tòa soạn của báo ấy hơi nghi-kỵ.

Việc đó có không thì người tỉnh Sadec rõ hiểu.

Song, có một đều, là bọn xa-phu đặt chuyện bày đều, lường gạt người mà thủ lợi, thì trái lắm vậy.

Phần đông, ai cũng rõ tánh tình của đám xa-phu, là một hạng người hay lắm mà nghe lóm bộ hành có đi xe, nói chuyện thứ chi, thì chiếp để bụng, hoặc vào quán-xá, cùng ở nơi chợ búa nghe ai nói chuyện gì, hoặc nghe đọc nhựt-trình thì ghi vào dạ, đặng có đánh dóc. Lựa chuyện nào lạ-lạ mà ở gần, có thể chúng nó kéo đi tới đặng, thì chuyện ít xích ra nhiều, có một, nói đến năm ba đặng để mà thủ lợi. Tôi nghe người ta đồn rằng: Bọn xa-phu ở châu-thành Sadec từ ngày nổi lên câu chuyện dị-kỳ «Rắn quấn người» thì chúng nó cũng ăn no một lúc. Nay hết Sadec tới Saigon rồi còn sẽ đồn đâu cho biết.

Lạ chi, cái đám xa-phu, hễ xe ế thì bày đặt chuyện. Thì cách chừng 2 năm nay, chúng nó dám đồn rằng người ta mọc lông, quả ra xá-niên, nên nhà-nước bắt đem vô sở thú để cho thiên-hạ coi chơi. Lâu lâu lại đồn bướng rằng trời trồng người nầy chỗ nầy, trời đánh người kia chỗ nọ, v. v... Rốt cuộc thì không có thứ chi hết. Đó, chư-tôn có ghê chưa? nước lã mà dám khuấy nên hồ, đất bằng mà làm cho sóng gió. Phần nhiều các câu chuyện lạ lùng mà ta thường nghe, đều do ở nơi miệng của bọn xa-phu mà ra. Hễ một người tin mà nghe, thì truyền tin cho đến cả chục người, rồi lần đến cả một châu-thành, chớ không phải ít. Thế thì mấy lời của bọn xa-phu chẳng phải là không ai thèm tin vậy.

Nguyễn-văn-Phải.

Xem số «QUỐC-TRÁI» nơi trương thứ tư.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 10 Septembre 1927.

GIÁ BẠC

	10-9		9-9	
Nhà-nước	12 F	30	12 F	30
Ngân-hàng Đông-pháp	12	35	12	30
Banque Franco Chinoise	12	35	12	30
Banque de Saigon	12	35	12	30
Financ. Fse. et C.	12	35	12	30
Hong-kong Shanghai	12	35	12	35
Chartered Bank	12	35	12	35

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá 100 kilos

	Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	4$35	6$40
Gocông	4 67	6 88
Bai-xàu	4 60	6 77
Baclieu	4 70	6 91
Namvian — Gạo trắng	3 75	5 50
Namvian — Gạo đỏ	2.95	4.34
Giá bực trung	4 25	6 25

RAO CÁC SẮC THUẾ

Bộ phụ kỳ 3 năm 1927 (tháng tám tây) về xe bò, — xe kéo; xe đưa các hạng và xe bơi cho mướn, với bộ phụ trọn năm 1927 (tháng tám tây) về mái hiên đã lập theo phép và giao cho quan kho bạc thành-phố chiếu theo mà thâu thuế.

Vậy nhắc cho những người thiếu thuế nhớ rằng:

1°) Phải đóng tất trong kỳ hạn thuế mình đứng trong các bộ ấy, bằng bất tuân thì sẽ bị bắt buộc theo phép đã định;

2° Giấy bảo đóng thuế gởi cho một lần mà thôi, sau đó thì cứ bắt buộc theo phép.

Saigon, ngày Septembre 1927.
Thay quyền quan chánh và phó Đốc-lý vắng mặt:
Quan Nghị-viên thành phố chấp quyền,
LEFÈBVRE

CUỘC HÁT RẤT VUI VÀ RẤT HỮU ÍCH

Tại rạp hát Tây Saigon
ĐẶNG LẤY TIỀN GIÚP CHO HỌC TRÒ:
Đêm thứ năm 15 Septembre 1927

Ban hát «PHƯỚC-XƯƠNG» của cô BA NNOAN hát giúp

CHƯƠNG TRÌNH
Hát tuồng «NGŨ-BIẾN» cách sắp đặt mới

Khởi sự: 8 giờ tối.

1· Chưng Bươm-Bướm.
2 Ông Diep-van-Ky diễn thuyết nói về điệu hát Bộ.
3· Ba Màng Đầu tuồng Ngũ-Biến.
4· Cô Năm Phỉ và cô Bảy Lựu (bạn Phước-Cương) ca bài cải-lương mới chế, khen tài cô Năm Nhỏ.
5· Một cô thiếu-niên Annam đọc một bài văn văn bố cáo ích lợi về cuộc quyên tiền giúp cho học trò khó.
6· Nối mấy màng tuồng Ngũ-Biến.

Cô Năm Nhỏ đóng đủ năm vai trong tuồng.

Trước là làm nghĩa sau mua vui xin đến xem đông, đừng bỏ qua cái dịp ít có nầy.

Khởi sự bán giấy ngày thứ hai 12 Septembre 1927, tại rạp hát Tây Saigon.

Sớm mai: từ 10 giờ đến 11 giờ.
Buổi chiều: từ 5 giờ đến 6 giờ.

Huỳnh-công-Phát
HỌC-ĐƯỜNG
19 à 35 Boulevard Kitchener
(Cầu-ông-lãnh) **Saigon**

Tựu-trường: ngày **1er Août 1927**

Số học sanh của Bổn-trường thi đậu năm nay:

Hội thi **Văn-Bằng Tiểu-học**: đi thi **45** trò đều đậu trọn cả.

Hội thi **Văn-Bằng Sơ-học**: đi thi **20** trò, đậu **19** trò (có đăng tên mấy trò đậu trong các Báo quốc-âm từ ngày 8 Juille tới 8 Août).

Từ lớp **Ấu-học** (Cours Enfantin) tới lớp **1ère Année**, trường đã dạy từ ngày 1er Août.

Còn lớp **2e Année**, qua **1er Septembre** tới đây sẽ khởi sự thâu học-sanh và ngày đó sắp dạy luôn.

Trường chọn ròng Giáo-sư Langsa rành nghề về khoa Giáo-dục dạy tiếp với mấy vị Giáo-sư Tú-tài Annam và mấy vị Giáo-sư xuất thân nơi trường Sư-phạm Cao-đẳng Hanoi.

Nota. — Xin hỏi cuốn Điều-lệ Bổn-trường

HAIPHONG
Việc đánh nhau to

Theo tin báo A. R. I. P. thì ở thổ Haiphong nay đã bình tĩnh lắm, các hội-viên thành-phố Annam cùng chánh phó bang-trưởng có hiệp nhau ở sở Đốc-lý, đôi bên đều cho việc đánh nhau đó là vô lý. Nhiều hiệu khách đã mở cửa hàng, người Annam đã đi lại phố khách như thường.

Sở Liêm-phóng đương dò xét và có bắt được nhiều người trước có can án cường đạo hoặc sát nhơn, hiện có tang tích.

May sao mà hai bên điều hòa nhau ngay được; nếu cứ vì những cớ phù-hiếu mà kéo dài chuyện mãi ra, thì những đứa gian ác sẽ nhân dịp cướp phá cả đôi bên, tiền của thì quân đạo tặc nhờ, mà thù oán, thì lương dân chịu! May thay!

VẠN-HÒA
N° 83, Rue de Gocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhản «Con cá Kim-Ngư xanh» thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trổ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tám thứ vải đen đều đề nhản hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đăng mà thủ lợi và cho chư-quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu.

Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1· 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2· 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3· 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4· Vạn-Hòa con gà trống.
5· Vạn-xuân-Long xe lửa.
6· Vạn-Hòa chiếc tàu.
7· Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8· Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702. VẠN-HÒA Kính-khải.

Thời đàm
Ai cưới đờn bà góa (chết chồng) bị 500 tội!!

Vừa rồi tôi có coi kinh Công-quá-cách của ông Huyện Hội in đặng phát thí cho người người coi. Nơi khoản hành-ác của kinh Công-quá cách nói: **Ai cưới đờn-bà góa (chết chồng) bị 500 tội.**

Vậy mà phần nhiều đờn-ông ta coi mòi không kiên sợ chút nào; nhứt là mấy cậu đi-dực thì lại càng lắm lắm.

Hôm nọ tôi gặp một cậu Công-tử (chắc cũng là đi dực), nói chuyện muốn kiếm vợ, mà kiếm đờn bà góa, mà ít nữa người đờn-bà ấy trong nhà phải có bạc ngàn. (Chà! tính đặng lột da đa!)

Mẹt ơi! Nghe nói mà dụng dún (rung rún) đờn-bà đời nào thì không rõ, chớ đờn-bà đời nầy biết cỡi ngựa, biết đi xe-máy, biết cầm bánh xe hơi, biết ngồi tàu-bay, biết đá banh lớn banh nhỏ, biết ngồi nhà hàng uống áp-bê-ri-típ; dễ gì mà mong bóc lột của họ.

Họ giàu, mình nghèo, mà họ ưng mình, thì ít nữa phải làm công-tra (contrat) với họ. Công-tra nói: hễ cưới họ về rồi, thì phải lập trang mà thờ, vậy mà còn không biết họ có chịu hay không, dễ gì mà hỏng nói chuyện.... Thôi đi cậu, về nghĩ cho khỏe chưn, rồi làm công việc mà nhờ đồng lương, thì chắc hơn.

À há! Quên nữa, nếu đờn-ông ta mà đều tin theo Công-quá-cách, lấy đờn bà góa sợ tội: thì chừng ấy đờn-bà góa sẽ Ế-NHUỆ đi mà chớ!?. — Hi-hi-hi.

HUỲNH-NGỌC-BÁU.
Tân-lập (Biên-hòa).

HANOI
Hội-đồng Chánh-phủ

Trước đã có tin Hội-đồng Chánh-phủ đến hôm 15 Septembre nầy sẽ hiệp, song vì sổ dự toán các nơi làm chưa xong, nên lại hoãn tới thượng tuần tháng Octobre.

Một tuần lễ trước kỳ hiệp, Quan Thống-sứ Bắc-kỳ Graffeuil sẽ vào Saigon để dự Hội-đồng Chánh-phủ.

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — mỗi cuốn là	1$20
Sĩ hữu bá hạnh (để dạy con trai cho biết lễ nghĩa ở đời)	0 80
Ấu viện tất độc (để dạy con gái cho biết việc lễ gia nội trợ)	1 00
Khuyến sĩ ca (để cho học sanh đọc giải muộn vì có ích)	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn (để dạy về Tam cang ngũ thường và)	2 00
Từ thơ cuốn thứ nhứt (học cho biết chữ nước Nam minh)	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Dốc Ký có hình bìa mỏng	6 00
Giai ngẫu thiên thành (tiểu thuyết nên đọc)	0 40

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:
Nhà in ông Nguyễn-văn-Của
13, Rue L. Mossard.— SAIGON

Feuilleton n° 452 — *Du 10 Sept. 1927.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU
CUỐN THỨ BA

HỒI THỨ III

Ông củ ngộ hoa xưa
(Tiếp theo)

« Thật thì, tôi là con trong nhà, mà tôi cũng chẳng hiểu sao cha tôi thấy hình nầy thì ghét. Nếu nói tại vẻ vụng mà ghét, thì sái; vì Công-tước xem lấy đó mà coi, một tên thợ vẻ như Léopold Robert, vẽ hình, còn ai chê đặng.

Thế mà cha tôi ghét là ghét làm sao! Tôi vẫn biết cha tôi là một vị thượng-viên Công đồng-hội, sốt sắng ít ai bì; lại là một vị soái-quân là công-giáp nổi danh bốn bề; nhưng mà về mỹ-nghệ như bút họa vậy đó, thì cha tôi lạ không tinh: tôi dám tưởng, nếu đem cái vẻ ra mà sánh-so thì cha tôi còn thua mẹ tôi xa lắm. Bởi vậy mẹ tôi chuộng về tôi, yêu bức sanh-đồ nầy lắm. Nên tuy biết cha tôi chê, không muốn thấy trước mắt, mà mẹ tôi không đành bỏ. Đem xuống đây treo để cho khuất mắt cha tôi thôi. Cha tôi cũng có mướn thợ Gros vẽ hình, để rồi tôi sẽ chỉ cho ngài coi cho biết.

« Xin Công-tước cảm phiền sao nầy giờ tôi có đem chuyện nhà cha-mẹ tôi mà nói cho buồn dạ. Tôi mà cạn kể cho Công-tước biết đó, là tôi có ý lắm. Vì chập nữa đây, làm gì tôi cũng dắc Công-tước đến dinh cha mẹ tôi mà dàn kiến, nên tôi phải nói chỗ thương chỗ ghét cho Công-tước biết đặng mà tránh, đừng đem chuyện khuôn hình nầy mà khen tặng trước mặt cha tôi làm gì vô ích. Chớ thật khuôn hình nầy là dấu yêu của mẹ tô. Không khi nào mẹ tôi xuống đây mà không ngó tới. Mà hễ mẹ tôi ngó tới khuôn hình nầy thì phuổi động lòng vàng, thu ba đổ giọt. Vì có một khuôn hình nầy mà cha mẹ tôi không thuận nhau. Bằng chẳng vậy, cha-mẹ tôi tuy có con đã lớn rồi, mà tình hãy còn mặn, nghĩa cũng còn nồng, như buổi mới phụng-loan kết cánh!»

Công-tước Monte Cristo đứng xem hình và nghe và liếc mắt ngó chừng sắc diện Tử-tước Anh-Be; ngó coi người nói vậy là chuyện thật lẽ ngay, hay là còn quanh co khuất lấp. Nhưng mà Tử-tước Anh-Be, vì lòng kính-mến Công-tước, vì lòng tin tưởng Công-tước như anh-em một nhà, nên mới móc ruột mà đưa ra, không chút nào giấu-dím. Có còn chi nữa mà ngờ! Công tước liền thở ra, ôm dạ xót thầm, trộm than cùng Trời Đất!

Bấy giờ Tử-tước Anh-Be mới tiếp: « Nội nhà tôi đây, tôi có bao nhiêu báu vật ngài đã xem biết hết. Tuy đối với ngài, thì các vật báu ấy không nghĩa gì; nhưng mà vì lòng thảo của tôi đối với một vị ân-nhân, tôi xin hiến hết cho ngài, tự ý muốn dùng vật gì thì lấy mà dùng, xin ngài chớ ngại. Tôi một xin ngài tưởng nhà của tôi như nhà của ngài, bất kỳ ngày đêm, vào ra thong-thả. Đặng vậy tôi mới vui lòng. Ngoài ra, tôi còn xin mời ngài chịu khó đi với tôi, bước lên dinh cha mẹ tôi, cho tôi dẫn kiến; vì khi còn ở thành Rôm tôi đã có viết thơ về cho cha mẹ tôi mà kể thuật sự nguy biến của tôi, nhờ ơn ngài cứu giải; về đây rồi, tôi còn có nói ngày nay ngài sẽ đến viếng tôi; cho nên cha mẹ tôi có lòng đợi trông, trông cho gặp mặt ân nhân, để một đôi lời cảm tạ. Tôi vẫn biết ý Công-tước là một người nhàm nhĩ việc đời, ngán ngẫm sự thế, Công-tước còn nghe thấy rộng xa hơn, há cần phải tìm đâu mà nghe thấy nữa; nhưng mà xin Công-tước chớ từ nan; hãy nhậm lấy lời tôi, đáo xứ tùy duyên, cho quen thuộc lễ nghi phong-hóa. »

Công-tước Monte-Cristo nhậm lời, song cách nhậm không vui mà cũng không buồn, tưởng cho là việc bổn phận của một người khách phong-lưu phải làm theo phép vậy thôi. Tức thì Tử-tước Anh-be kêu tớ, bảo lên thưa trước cho cha mẹ mình hay, rằng có Công-tước Monte-Cristo đến, gởi xin ra mắt. Tớ vâng dạy ra đi; Tử-tước Anh-be liền dắc Công-tước Monte-Cristo nối gót.

Tới phòng tạm, Công-tước Monte-Cristo dòm thấy trên cửa bước vào phòng khách có treo một tấm hình rõ danh-phận ông chủ nhà, thì biết ý chủ nhà là một người hoa danh đệ nhứt.

(Mai tiếp).

THUỐC HÔ TRỪ BỊNH, TRONG PHỔI

SIROP AKKER

chế nấu thảo mộc làm ra, không vị độc địa, không vị làm nghẹt-nghẹt, khác hẳn bổn-ngày chi cả, thiết là thuốc thần, siêu, không thuốc nào bằng, đã uống trừ

Bịnh ho, ho khắc-khắc
Sổ mũi, ho kéo đàm
Đau lồ hổng trong phổi, nóng lạnh
Bịnh suyễn đau lòng ngực

Thuốc Sirop Akker uống tuyệt ho, mất hồi hợp, làm cho thở thong mạnh, khác nhỏ đàm dễ, và trừ hết độc địa trong phổi.

Agent général
PHARMACIE SOLIRÈNE

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

Coi những trị đã gian-giáo
S. C. Paris 28.254 S

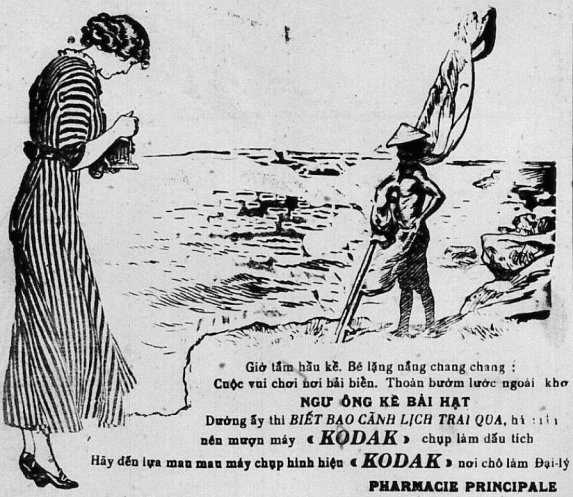

Giờ tắm hầu kề. Bé lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn bườm lước ngoài khơ
NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT
Dưởng ấy thì *BIẾT BẠO CẢNH LỊCH TRÀI QUA*, há [illegible]
nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích
Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây—Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

HƠN MỘT NĂM NAY RỒI
CÓ MỘT
Cảnh trường
Dạy chữ pháp, gởi bài đến nhà cho những vị nào mắc công việc
BIẾT ĐỌC CHỮ PHÁP MÀ
NGHĨA CHƯA HIỂU
HỌC CHỮ PHÁP CHƯA ĐỦ ĐÚNG
HỌC CHỮ PHÁP MÀ
ĐÁ BỎ NỬA LẺU RỒI
Cách dạy mới và riêng cho những vị Nam-Việt

Anh em nên hỏi thăm lập tức, kẻo muộn nữa.
Xin gởi một con cò 5 chiêm đặng trả lời.

RAPID'PROGRESS
Boîte postale 43
SAIGON

Hãy hút thuốc
JOB

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚ ĐỀ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :
« CON SÒ »
Cũng như dấu sáng hiệu «CON SÒ». Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu « CON SÒ » là tốt.
Hãy thấp thử coi, rồi không muốn dùng thứ khác.

Cần dùng điều dưỡng

Có một sở cao-su cần dùng điều dưỡng (Infirmiers).
Ai muốn xin do nơi Bổn-quán.

HỘI THẦU KHOÁN
Hội lành công-việc về tạo-tác, kỹ-nghệ và thương-nghiệp
Đông - Pháp

Công-ty HÒA-KÍNH
Lãnh tráng-lấp công-việc to-tát, bằng xe chạy đường sắt.
Lãnh tráng-lấp công-việc thường, bằng xe-bò cùng các xe chở - chuyên khác.

LÃNH CHỞ MỖI NGÀY :
Nhiều là : 42 thước vuông.
Ít lắm là : 50 thước vuông.

VỀ CUỐI : LÃNH CHỞ CHUYÊN :
M. HỒ - VĂN - KÍNH và công ty HÒA-KÍNH chở từ... 1924 tới...
Septembre 1926 được : 200.000 thước vuông

QUẢN-LÝ : MM. HỒ-VĂN-KÍNH và NGUYỄN-CÔNG-HÒA.
Hội QUẢN : 130 rue Pellerin, Saigon

TIỂU-THUYẾT NÊN XEM

1· Giai ngẫu thiên thành.... 0$40
2· Lương duyên tức đã.... 0 50
3· Tài mạng tương đố (*hai cuốn*)..... 1 00

Bán sỉ và bán lẻ từ cuốn tại tiệm may
Mme NGUYỄN-THỊ-TRUYỆN
103, Rue d'Espagne. — SAIGON

Muốn bán

Đất và phố gạch rộng rãi có đèn khí gần chợ Biênhòa, giá cả do nơi :
M. PHẠM-TẤN-SÁCH, Propriétaire — Biênhòa, mà thương nghị.

PHƯỚC-ĐỨC KHÁCH-SẠNG
152, Rue Colonel Boudonnet, 152
SAIGON

Khách-sạng nầy mới mở hồm 17 Août 1927.
Phòng vì rất sạch-sẽ và khoẻ-khoắn mát mẻ. Mà phòng đều có đủ các vật liệu thường - hức cho qui khách trọ phỏ giá g, như các khách-sạng khác. Nhứt là bồi phòng thì rất dễ sai khiến và có phép tắc lắm.
Vậy xin qui công qui bà, qui thầy qui cô niềm tình bạn đồng-bang, mỗi khi có dịp đến cũng nên ghé lại đây nghỉ, chẳng tôi rất niềm nở mà tiếp rước và bi t ơn lắm.
Tiện nhà là Khách-sạng Phước-Đức nằm ở trước ga xe-lửa, đã bà khi tới lui cũng [illegible].

Con nít khi đang bốn tuổi rồi thì sức nó đã mạnh nên bú nhiều lần mà không [illegible]. — Vậy nên cho nó dùng bột bổ hiệu :

PHOSCAO

Thứ bột bổ nầy rất đại ích vì nó ngọt sắng, uống khỏi đường, chẳng những người lớn dùng nó mà thôi, mà con nít mà uống nó cũng tốt lắm, đã bổ sức lại mau tiêu. — Mùi vị nó ai cũng phải ưa.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :
L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine
Hàng nghành ở : Saigon, Prompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Quinhon, Nhatrang, Bongsoi, Thuxa.

TIN KINH-ĐÔ

Ba nàng tiên bị trích

Ở giữa cõi trần-ai lại chẳng muốn trường sanh bất lão, muốn được như thế nghe cũng khó thay.

Phải tu luyện, phải tìm phương tịch cốc phải kiếm thuốc linh đơn mới ánh chốn trần-ai mà bước lên cõi bồng lai rồi lại trích về dương thế thật đáng tiếc thay. Ba nàng tiên ấy là ai ? Ấy là một bà Tiếp-Giả cùng một chị Đài-nhơn và một chị Quỉ nhơn đã kể chân chực nơi Tiêu-phòng từ là Cung-nhơn của Tiên-Triều đức Khải-Định Tiên Hoàng Đế.

Ba bà ấy có phải là người ở trần gian chỉ vì có cái thanh tơ phương-cách, có cái dung nhan bế nguyệt khai hoa mà được chọn vào tiên tích thật nghĩ cũng đã rất qui hóa ; thế mà nay đang ở nơi bồng lai cung-khuyết bỗng chanh lòng nơi tử mạch hương cũ, nên ba bà đã cùng nhau làm đơn xin với Lưỡng tôn Cung đặng về thì Lưỡng Tôn cung cũng chẳng rở ép tình, đã sắc bà cụ lớn Thân - Thân hiệp đồng cùng cụ lớn Lưu-Kinh Đại-Thần và thương-đồng cùng Chá h-phủ bảo hộ rồi chuẩn cho ba bà được như nguyện, đều rớt lần xuất cung. Trước khi các bà định ra đi thì lại cả các bà trong Cung có làm một tiệc tiễn hành đưa ba bà ấy, khi đến tổng biệt thấy đều mặc áo rộng khăn xanh đến đưa nhau một cách rất quyến luyến tỏ hết tình thương yêu cảm tiếc, cùng nhau nơi chén rượu, cùng nhau tỏ tình nhớ thương, khăn hồng thấm dượm giọt ngọc vẫn dài, khiếc cho người trông thấy thấy có một các cầm tình vô hạn đối với cảnh biệt ly ấy.

Hiện nay ba bà đã về nhà mới được đi lại thăm viếng bà con, kể từ ngày vào Cung đến nay được vào nhà trót đã 15 năm dư nay mới được thấy gốc phần cội tử. Tuy là nay được mừng cảnh đoàn viên tụ hội nhưng cũng vẫn tiếc cho cái duyên phận là chẳng khác nào kẻ bị trích đáng từ nơi Bồng-đảo mà về chốn dân gian vậy.

∴

Mộ bà già tự thiêu mình

Tại xóm Ba đồn về phía Nam đầu Nam giao, nơi ấy chành là nơi ngừa địa của những kẻ mới bị bịnh thiên thời mạng vong đó.

Một bà-già tên là bà-Phó năm nay đã ngoại 60 tuổi rồi, cùng với một đứa cháu gái chừng 15 tuổi, hai bà cháu nương nâu nhau buôn tảo bán tàn sớm chiều hầm hút, chẳng có ngon rau tấc đất gì, duy có một cái lều tranh nhỏ nhỏ vừa ở mà thôi. Ngày 27 Août vừa rồi bà-già mắc phải bịnh dịch tả khá nặng, khi bà đã biết thân bà chẳng qua khỏi bà liền kêu đứa cháu gái ấy mà nói rằng : cháu ơi cái bịnh thế của bà rất nguy kịch chắc bà phải lìa trần, nếu [illegible] sau khi bà nhắm mắt rồi thì chắc rằng nhà nầy người ta sẽ đốt thì dầu cháu có sống cũng chẳng có nhà đâu mà ở, thì cháu nên liệu lấy phương thế mà kiếm ăn hoặc nhờ cậy nơi khác, còn như bà chết đây thì bà cũng chẳng muốn để hôc lộ thân thể cho người ta chôn gấp dập ngữa như ai, vậy bà đã định tự thiêu bà lại thiêu cả nhà cho luôn, mà bà chết đây thì linh hồn bà sẽ phù trì cho cháu. Trong khi nói đó thì bà đã lấy áo mặc thêm hai ba cái rồi lấy dầu lửa tưới vào mình ; nói xong liền đứng dậy quẹt điêm châm lên mái nhà rồi châm vào mình lửa cháy tử tung. Trong khi mẫng hạn cái lều tranh nhỏ cháy, lanh như tờ giấy, đứa cháu chạy đi la cứu, hàng xóm dân nơi thì trông thấy bà già đầu mất duy có đống tro cháy tàn. Khá thương thay !

Nộp mua

1 TẬP BÀI THI BẰNG SƠ-HỌC YẾU-LƯỢC

Là cuốn sách rất tiện cho các học trò sắp đi thi Bằng Certificat d'Etudes Elémentaires Indigènes.

Dài 170 trang. Giá: 0$35. Cước 0$16

2 QUỐC-VĂN TRÍCH DIỂM

Là cuốn sách trích-lục và chú-thích cái thơ văn Cổ kim để dùng ào khoa giảng quốc-văn trong các trường Cao-đẳng tiểu học

Nhà Học-chánh đã duyệt rồi

Dài 250 trang. Giá 0$45. Cước 0$19

BÁN TẠI :
imprimerie de l'Union, Saigon

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *đã được phòng ở lại đường Canton mên bài số 38 Cholon. Kính cáo cùng lục-châu chư thân chả đặng lầm tưởng :*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay tân tuy linh có mấy chục năm dư, bằng mong ơn chư tôn đoái tưởng, nên thế chả càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thâm cảm thạnh tình. Vì vậy mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, tốn của hao công, nghiêm chế ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng để mới đây có kẻ gian nẻ giả đề tư lợi không kể tổn nhơn hại mạng, nẻ lôm ra những thuốc bậy, ba cho có chứng, cũng người nẻ làm những hộp, ve, gói, bán vài giống ưa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bỏ [illegible] cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. » Vì hễ lại mua thì chẳng nẻ nói thuốc của Nhị-thiên-Đường [illegible] nên sợ chư tôn chẳng xem kỹ mua về uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhứt là mạn ơng nhị thiên-đầu thì chẳng nẻ mạo nhiều hơn hết ; vậy xin lục-châu chư tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên-Đường, thì hãy xem cho kỹ hình ông phật mập và hiệu N. T. Đ ở lắng

Tôn tức nhơ bổ [illegible] lục-châu chư tôn hay [illegible] cảm tình.

Cholon, le 1 Juin 1926
Nhị-Thiên-Đường
Avec pouvoir [illegible]

NHÀ MÁY LỚN LÀM NƯỚC ĐÁ
Tại Châu-thành Cần-thơ
Chủ nhơn : TRẦN-ĐẮT-NGHĨA

Kính trình qui ông, qui bà rõ :
Đã mấy năm để ý thí nghiệm sở công cước làm nước đá nên nay tôi mua thêm bên Tây qua 1 cái máy lớn, làm nước đá tốt lắm, trong vắt, không có bọt lại lâu tan.
Cách làm nước đá rất tinh khiết kỹ lưỡng lắm, đã có quan thầy đến thí nghiệm được công nhận và lời khen.

Nước đá tái bán lẻ mỗi kilo..... .. 0$06
Bán sỉ từ 10 kilos sắp lên, tính mỗi kilo 0 05

Muốn mua bao nhiêu cũng có sẵn.
Vì nào ở xa muốn mua tôi cũng sẵn lòng gởi đến nơi kỹ lưỡng, nhưng mà tiền chở và tiền thùng thì phần người mua phải chịu thêm.
Qui vị nào ở xa muốn lãnh làm đại-biểu bán nước đá nhà máy tôi, xin đời gởi đến thương nghị.
Xin qui ông, qui bà chiếu cố giúp công nghệ Annam vững bước trong đường tấn-hóa đến mao giúp ơn [illegible], tôi rất cảm ơn.

Châu-thành TRẦN-ĐẮT-NGHĨA
Kính cáo.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ - PHÁT - VĨNH »
ở lại Cho-lớn, đường mé sông. (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (16 Tây), trắng và đủ màu, gần giống bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai, không trễ 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-châu, trắng, từ 2$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mảnh, từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.

Lãnh thương hàng, thiệt trắng, dệt rộng hàng to Thương-hải, bề ngang rộng 0-90 Giá : 0 20 một quan.

Lãnh đen (hạ lăng đen huyền, không tẩy không đỏ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quan.

Lãnh đen (hạ lăng đen huyền, không tẩy không đỏ lông) khổ trung 4$00 một quan.

Các môn hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại giá tâm, dệt rất kỹ càng, đáng cả hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy chẳng nên gọi là : tiền nghĩa anh hậu lợi.

Vì muốn trí đánh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay : nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi nẩu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuyết ngôn.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cho-lớn — Saigon.
Kính cáo.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thử dầu hôi hiệu Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thấp lâu hao, đã sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đầu chỉ, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 1, Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Dịp tốt

Nhơn dịp gần về nghỉ bên Pháp-quốc nên muốn bán một cái xe-hơi còn mới hiệu « DE DION BOUTON », *mười mấy lực, sáu chỗ ngồi.*
Xin do nơi báo quán.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gởi tốt lắm.
Bổn con trên đưc đáng tuổi và đáng sức làm công chuyện.
Vì nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

Đồng hồ nhỏ Chronomètre

HIỆU:

EBERHARD

kiểu rất đẹp và chạy đúng lắm

CÓ ĐỦ CÁC THỨ KIỂU TÙY Ý CHỌN LỰA
BẰNG VÀNG — VÀNG PHA
THỨ BẰNG BẠC — BẠC CÓ CHẠM
KHÔNG THIẾU KIỂU NÀO CẢ

Các ngài đến xem tại hàng

Maison CAFFORT

SAIGON — PNOMPENH

CÒ-BA

SÁ-BÔNG
DẦU XỨC DẦU
SÁP MỚI.— NƯỚC THƠM TỐC

PACHOD Frères & Cie Lyon

Société Internationale d'Epargne

(INTERNATIONALE SAVINGS SOCIETY)

VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM HỘI

CÔNG-TY TÍCH TRỮ TƯ BỔN CỦA NGƯỜI PHÁP LẬP RA

Tư bổn của hội: 65.000 lượng vàng, phân nửa đã đóng rồi và 2.000.000 quan, một phần tư cũng đóng rồi

HỘI CHÁNH: *ở tại THƯỢNG-HẢI, 7, Avenue Edouard, VII*
Tạo lập tại Pháp-Quốc: 85, Rue Saint-Lazare — PARIS

SỞ CHÁNH THUỘC VỀ ĐỊA PHẬN ĐÔNG PHÁP: 25, Rue Guynemer — SAIGON
(Dây thép nói số: 671)

Kho dự trữ tới ngày 31 Décembre 1926: 18.285.783,26 bạc Thượng-Hải
Tiền lời đã phát ra cho các nghĩ có cổ-phần, trọn trong năm 1926: 157.025,29 bạc Thượng-Hải

Công việc hành động của Hội và sổ sách các việc về địa-phận Đông-Pháp đều có giao cho Chánh-Phủ Toàn-Quyền Đông-Pháp kiểm soát

CUỘC XỔ SỐ

Quốc-trái Đông-pháp

KỲ THỨ 22

(Tiếp theo)

1.000 số sau nầy được hưởng mỗi số 100 $

28.375	45.661	40.045	112.112	100.032	
17.375	54.539	19.884	101.476	110.445	
11.328	95.164	56.210	122.416	104.648	
79.340	58.372	64.888	111.044	108.876	
98.558	81.571	95.223	103.502	113.834	
66.852	21.568	33.813	108.042	101.397	
61.585	39.263	36.334	108.172	117.175	
92.158	30.645	26.033	107.310	111.486	
38.397	15.448	44.142	102.873	106.573	
41.278	62.345	16.623	104.336	106.889	
40.294	28.098	40.917	118.030	110.870	
69.920	89.868	39.325	104.812	112.157	
27.903	62.583	35.398	112.995	111.762	
41.258	95.777	51.344	105.217	121.035	
45.014	72.797	85.587	121.260	111.408	
41.411	14.776	27.795	109.461	118.435	
61.946	85.756	81.358	103.192	115.158	
78.162	15.617	23.887	104.611	118.735	
46.716	28.340	90.598	107.258	114.331	
71.984	38.795	74.210	121.764	120.933	
44.478	50.362	89.565	121.444	117.088	
85.615	80.817	94.503	120.894	176.564	
40.839	97.186	35.307	102.119	118.255	
33.295	26.358	55.444	102.336	220.346	
22.241	56.797	56.281	119.543	1.7.035	
69.591	93.611	10.383	106.097	116.190	
23.818	89.275	13.870	121.594	110.976	
21.539	65.448	64.157	106.578	124.739	
12.410	28.332	19.485	1 0.121	117.463	
82.491	35.165	72.893	57.819	113.875	
75.226	79.0 5	22.317	106.925	103.956	
45.27	29.765	18.430	111.249	115.764	
81.350	57.090	90.108	113.297	101.742	
30.350	16.219	83.952	108.801	111.247	
56.908	84.045	54.083	121.303	115.559	
41.379	75.708	20.812	107.694	115.620	
75.792	31.391	40.183	106.394	112.586	
33.366	21.828	83.110	113.870	124.947	
34.391	75.645	78.923	105.446	00.280	
64.041	50.833	26.140	113.498	108.443	
37.241	61.813	81.567	114.156	116.194	
85.021	94.756	81.834	108.356	114.948	
81.222	16.674	83.543	114.634	107.796	
72.753	86.399	97.811	146.027	119.779	
23.947	4.936	50.766	112.967	104.972	
39.481	39.403	34.957	6.772	109.367	
77.853	73.984	42.742	122.983	103.715	
35.234	83.175	62.423	103.385	07.726	
22.682	71.366	34.377	109.112	102.176	
17.940	70.266	32.998	115.196	102.606	
18.115	55.558	13.114	120.839	115.028	
35.671	96.568	31.166	112.776	102.862	
88.149	83.6-6	72.234	107.593	113.012	
67.607	69.389	73.925	111.588	110.039	
24.844	91.215	89.164	122.875	119.119	
81.064	74.156	35.690	101.234	122.467	
19.324	47.638	52.969	129.080	118.923	
26.857	26.320	37.020	04.72	101.645	
67.260	81.977	82.285	107.974	121.582	
27.5-1	76.586	27.613	123.569	114.550	
72.063	96.455	54.531	109.702	111.265	
90.841	90.991	15.622	119.538	104.422	
84.489	85.070	22.268	109.972	122.175	
39.675	81.788	80.889	1 0.794	14.372	
45.332	87.658	122.667	101.962	101.476	
17.234	11.604	114.570	104.263	103.956	
44.516	26.731	101.645	108.931	116.954	
43.383	77.399	104.422	102.748	109.415	
73.435	20.723	119.263	121.185		
82.232	94.091	114.372	110.132		
78.677	53.382	121.582	119.734		
58.697	49.136	111.265	101.283		

(Còn tiếp)

Lời phòng — *Theo tin gởi vào thì vậy, chớ cũng chưa ắt rằng khỏi có sai một vài số. Vậy muốn chắc xin đợi bản số của Chánh-phủ Đông-pháp đuợt-g.*

ĐỜI NHÀ

Nhà thuốc hiệu « NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG », hồi đầu nay ở tại đường Canton, môn-bài số 38 Cholon. Tường trong lục-châu ai ai cũng đều rõ biết là một nhà thuốc có danh nhứt nơi cõi Đông nầy.

Nay Bổn-đường mới mua được một căng nhà lầu 3 từng rất nên rộng-rãi, cũng ở tại con đường cũ ấy là đường Canton nhưng môn-bài số 47.

Vậy kể từ 1er Juillet tới đây thì Bổn-đường sẽ dọn qua đó mà khuếch-bán. Cũng nhà mới nầy Bổn-hiệu dám tưởng chắc rằng sẽ lấy làm tiện cho chư quí vị nghĩ-nghơi mỗi khi có việc đến viếng Bổn-hiệu. Bề rộng-rãi thành-thoi lại cao-ráo ngoài-sẻ.

Lời dặn thêm. — Cái nhà mới nầy ở phía bên số lẻ, ngang cửa sổ cũng nhà cũ. Bổn cũ

SỐ SANH TỬ TẠI SAIGON

Từ trình ngày 9 Septembre 1927

Số sanh của dân Langsa:

Le-van-Van *Léon, sanh ngày 6 Septembre.*

Số sanh của dân Bổn-quốc:

Phan-van-Vỹ,	*(trai)*	*sanh ngày*	*6 Sept*
Nguyen-van-Cheo,	»	»	*6* »
Nguyen-van-Tam,	»	»	*7* »
Nguyen-van-Ha.	»	»	*8* »
Bui-van-Vi,	»	»	*5* »
Tât-Sanh,	»	»	*6* »
Nguyen-thi-Tu,	*(gái)*	»	*6* »
Pham-thi-Nho,	»	»	*8* »
Tran-thi-Hoa,	»	»	*6* »
Anh-thu-Chéo,	»	»	*8* »
Lau-Kêu,	»	»	*8* »

∴

Số tử của dân Langsa:

Adiceau *Marie Louis, 4 tuổi, thác ngày 8 Septembre.*

∴

Số tử của dân Bổn-quốc:

Nguyen-van-Dang, 28 tuổi, thác ngày 9 Septembre

Huanh-van-Co, 9 tháng 21 ngày, thác ngày 8 Septembre.

Lg-quang-Truoc, 1 ngày, thác ngày 8 Septembre.

Nguyen-van-Ngoc, 1 tháng 24 ngày, thác ngày 8 Septembre.

Tu-Cuu, 9 tháng 24 ngày, thác ngày 9 Septembre.

Tieu-thi-Tô 2 tháng, thác ngày 8 Septembre.

Le-thi-Ly, 5 tháng 23 ngày, thác ngày 8 Septembre.

Le-thi-Hué, 1 tháng 17 ngày, thác ngày 9 Septembre.

Luong-Mp, 4 tháng 15 ngày, thác ngày 9 Septembre.

Huynh-thi-Cuc, 47 tuổi, thác ngày 9 Septembre.

Jaza con trai mới lọt lòng mẹ, thác ngày 8 Septembre.

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thường cũng tốt. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poissons) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá cả rẻ mà thắp lại được. Liệt-vị nầy đáng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

REFINED PETROLEUM
極精光火水 亞細亞公司
FISH BRAND 魚牌
ASIATIC PETROLEUM COMPANY LIMITED

Trong Lục-châu các Hiệu thang mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles
Cho vị hiệu thế đều tốt nầy

Muốn bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Sàigon chừng 25 ngàn thước. Sở cao-su nầy đặng 35 mẫu, trồng được 10 000 cây rồi và chích mủ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mủ.

Ai muốn mua và hỏi hàn đều chi về vụ mua nầy xin đo nơi Bổn-quán mà thương nghị.

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-ĐẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường đùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đôn-Thổ hữu mà dùng, nên có thêm bố một thứ chữ Đôn-Thổ nữa. Vì sợ ngoại-lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cái xin chư vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật mập thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại tân, môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON Đường Canton số 47 và ở tại NAM-VANG (PNOMPENH) đường PRAIRE 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG.
Chu-nhơn kính cáo.

C.J.BONNET

KÝ HÀI CHO ĐẶNG CÁI MÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
Bài Chư-tôn muốn mua bằng lạp

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Laurent-g Méderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông hướng-g ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe nống nả và hại mà mình thương lo; đầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm mà.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó để động 25 năm nay, uống nó nên thì lợi thấy bề thiện.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhốt ít Salol vào trong Santal tinh làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà tuy lẽ đương chung là bổ dưỡng bề trong.

Thuốc nầy dễ nống lắm, bề nào hạng nhỏ thì mua theo.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày nống từ bảm hoàn cho tới mười hoàn thì chức bình bình lắm, bất kỳ lớn nhỏ gì phải mạnh rão.

Tại tiệm Grande Pharmacie principale của ông L. SOLIRÈNE là bào chế y-dược tối-cổ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà bát Tây Saigon, có bán.

Feuilleton № 20

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

Mỹ-quốc Nữ-anh-hùng

(Tiếp theo)

Mạch-Hải nghe nói mừng lắm, liền đáp rằng: « Ngài là bạn-hữu của tôi, bởi vậy cho nên tôi muốn kim ngài mà thăm đã lâu rồi; song vì cô Ái-lệ-Tây có nói với tôi rằng ngài đã vượt biển mà sang qua Âu-châu rồi, không biết lời ấy có quả vậy hay chăng? »

Nàng ấy lắc đầu rồi nói rằng: « Cô ở đâu, anh tôi vẫn còn ở nhà, nếu thầy muốn gặp anh tôi thì tôi đến giùm thầy đến đó. »

Mạch-Hải nghe nói mừng rỡ vô cùng, liền kêu một cái ô-tô mà đi với nàng ấy; chớ không dè nàng cũng là « ở-đồ-viên trong đội thám-tử của nước Đức.

Nhân lại nàng Ái-lệ-Tây lúc bị bọn thám-tử Đức bắt rồi thì nàng nó đem nàng vô tại Y-viện Lê Lan; bỏ nàng vào cái phòng cửa nàng La-Nả, khóa cửa gì bỏ đó mà đi. Một chốp lâu Ái-lệ-Tây tâm thần đã định lại, bèn đóm hết 4 phía, muốn tìm một chỗ mà thoát thân; nghĩ vì cửa sổ đều khóa chặt hết, không có chỗ nào mà ra cho được; bỗng thấy trên vách tường lại có một cái lỗ nhỏ, thọc ngón tay vào đó mà coi, té ra là một cái ống hàng cắt thông ra phía ngoài phòng, nàng lấy làm lạ, không biết cái ống cắt ấy của chúng nó để mà làm gì, nàng suy nghĩ một hồi rồi mới nhớ lại mà nói thầm rằng: « Ấy là chỗ cần lũ nầy nó đang để mà giết ám người ta đây; hễ nó nhốt ai được trong nầy rồi, thì ở ngoài nó cứ bơm khí khọt vào mãi cho ngột mà chết. » Nghĩ tới đó rồi thì nàng lo sự rỏ cùng, nên nàng cứ ngồi chăng cái lỗ ấy hoài mà không thấy khói thì trong lòng mới bớt lo. Tuy vậy nhớ đó chừng là chỗ bắm cịp, nàng khó ở lâu, nên nàng ngồi một mình cứ lo lắn mãi, muốn tìm kế mà thoát thân, suy nghĩ đã cùng phương, không biết làm thế nào mà ra cho được. Trong lòng nóng nảy ngồi đứng chẳng yên, bỗng nghe phía ngoài, nơi chỗ thang lầu có tiếng giầy đi cộp cộp.

Nguyên Ái-lệ-Tây là gái có trí lự lắng, khi nghe có tiếng giầy thì nàng đã nghĩ, liền bước một kế, bèn lượm một khúc cây đặng nấp phía sau cánh cửa mà chờ.

Trong giây phút nghe có người ở ngoài mở cửa mà vào, té ra một nàng con-gái, hướn hướn bước vào bộ coi thong thả quá; mà chăng không để cho Ái-lệ-Tây ở trong phòng mình. Nàng ấy vừa bước vào khỏi cửa, bị Ái-lệ-Tây xuất kỳ bất ý đánh xuống một cái trúng ngay đầu té xỉu chết giấc.

(Nguyên nàng ấy là nàng La-Nả, khi đã được Mạch-Hải rồi kêu xe đi đến đường Mai-nap, ghé trước một tòa nhà kia cao lớn và có người La-Nả đến hỏi bắt nói tiếng: « Đã tới rồi. » Bèn bỏ nàng phơ ngồi xe lại, rồi rả Mạch-Hải xuống xe, dắt thẳng vào nhà, Mạch-Hải cứ việc đi theo, phía trong có một cái thang lầu xây hàng đá trắng, có lót tấm khảm tử dưới chơn thang lầu tới trên rất đẹp. Mai người lên tới trên lầu, phía tả là phòng rước khách, La-Nả liền với tay mở cửa rồi mời cười mà mời Mạch-Hải vào. Mạch-Hải cũng chẳng nghi ngờ chi hết, cứ việc bước đại vào trong. Chẳng dè La-Nả chờ cho chú-chàng bước vào trong rồi, liền khép cửa lại khóa chặt bỏ đó chạy đông ra ngoài, kêu xe ô-tô, hối xe chạy riết về Lỡ-Lan Y-viện, vào tìm Đội-trưởng Lỡ-Lan, ý muốn bèo nhàu về việc của mình đã gặt mà nhốt được Mạch Hải rồi. Chẳng dè nhằm lúc Lỡ-Lan mắc đi khỏi, La-Nả liền đi thẳng lên lầu, mở cửa phòng của mình, có ý để vào thay đồ mà nghỉ, không dè mà bọn của mình đã nhốt Ái-lệ-Tây trong ấy mà không hay; bởi bắt ý ở hơi, nên mới bị Ái-lệ-Tây đánh ngất.)

Còn nàng Ái-lệ-Tây khi thấy La-Nả đã té xiểu rồi thì mừng lắm, liền quăn cây xuống đất mà thoát chạy ra, rồi vùng nhớ ý, bèn quay trở vào, cởi hết quần áo nón giầy mà đổi cho nàng La-Nả, lấy đồ của La-Nả mà mặc vào cho mình, bỏ tóm lưới đen che mặt xuống, lấy kiếm mà sơi thì rõ ràng giống hệch nàng La-Nả. Xong rồi bèn bước ra ngoài khóa chặt cửa lại, bước bộ xuống lầu, ý muốn ra đường kêu xe mà đông về nhà. Chẳng dè vừa xuống khỏi thang lầu, đi ra được ít bước, bỗng thấy một người thiếu-niên ở ngoài đi vô, thấy nàng thì mừng lắm, bèn đi riết tới mà nói rằng: « La-Nả, tôi kiếm nàng lâu đã dài, mà dè nàng lại về đây. » Ái-lệ-Tây nhìn rõ người ấy lại thì giựt mình, té ra bợm-nhơn là thám-tử Đức tên là Ùs-phết-Lei vậy.

Nguyên Ùs-phết-Lei từ lúc ở nơi quán rượu mà về, vào phòng hiệu-sự của Lỡ-Lan; gặp Lỡ-Lan rũng mới vừa về tới, đương nhóm nội bọn lại thường nghị tại phòng hiệu-sự. Ùs-phết-Lei vừa bước vào tới thì hỏi Lỡ-Lan rằng: « Chẳng hay nàng La-Nả đã về tới hay chưa? » Lỡ-Lan nói: « Chưa thấy. » Ùs-phết-Lei thết kinh mà nói rằng: « Uả! Lạ dữ nầy! Nàng đã gặt được Mạch-Hải dẫn về nơi cơ-quan-bộ tại đường Mai-nap mà cầm tù bắn tại đó; trường hợp giờ cũng đã xong việc mà về rồi; có đâu lại phòn điên trí mà chưa chịu trở về, hay là nàng đã gặp việc rủi ro gì rồi đây hay sao chớ! »

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DU LUC TINH TAN VAN
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VĂN-TRUNG
Bài đăng Bulletin officiel

Saigon le 10 septembre 1927

IMPRIMERIE ARTISTIQUE
DE SAIGON PHOTOGRAVURE

Saigon le 10 septembre 1927

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TÊ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi nầy danh sơn, mà chế luyện cho được tôn thiện tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phát mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục để thủ lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao những hộp, những vẻ giống từa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
rue de Canton — CHOLON
Cẩn nhơn cẩn cáo

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn hiệu sẽ gởi cho.

VỀ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lecouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô ma.

Xe chắc chắn nhẹ nhàn nhớt thì có HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO-MOTION, TALBOT, CHOBERT et OLYMPIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-ICH Đại-lý bán rất rẻ
N° 383-385, Rue des Marins Cholon. 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng làm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ xài mà lại bền rỉ.

Thuốc hoàn
NIRVA
Trị bịnh
bỏ Nha-phiên rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution R
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát lớn, Saigon

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường *Lucien Mossard, N° 13*

CÓ BÁN
Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện.
Đồ đồ thường dùng trong các sở việc.
Vàng đủ các thứ Bồ, Mành, các thứ Thiếp Tỵ [illegible] bằng cao-su và đồng.
Trang-sơn bằng sơn và cuốn. (Lacquerage Marouflage).
Đồ các thứ Bình-bát đánh đẹp.
Giá hạn rẻ rỉ hơn các nơi

GIANG HỒ

Đại kiêm hiệp

HỒI THỨ TÁM

Trước nói công trạng của Gia-Nguyên
Sau nói cản do về sự chàng bị hại

(Tiếp theo)

Tổng-soái xem thơ cả giận, bèn khiến người thay chức Tổng-binh đánh giặc, còn Gia-Nguyên thời giải nạp về đinh.

Gia-Nguyên bị giải về đinh rồi, Tổng-soái truyền giam lại ngục, cách vài ngày, thời Tổng-soái hội đồng chư tướng, cử tra vấn Gia-Nguyên về sự hiệp đấng với tặc nhân, Gia-Nguyên đứng trước công chúng, cứ chối cải một lời, chàng lại biện bạch mọi lẽ gian ngay, nghe ra nhiều lời khẳng khái, chàng ta nói rồi, thời la trời inh ỏi, tiếng oan như muốn vạch trời. Tổng-soái ngầm nghĩ giây lâu, muốn tha bổng Gia-Nguyên khi đó, chư tướng thấy vậy mừng thầm, là mừng cho Gia-Nguyên khỏi vòng hoạn nạn, chẳng ngờ Huỳnh-Mộ ró câu thà oán, liền tới bên Tổng-soái mà to nhỏ rằng : Tướng-quân không muốn an giấc hay sao, lẽ nào bắt được một người phản trụ đầu châu, mà Tướng-quân xá tội, tôi chỉ sợ một câu : « Nuôi khỉ dòm nhà, nuôi ong tay áo ». Tướng-quân phải mang sự khốn khổ về sau. Tổng-soái nghe nói dựt mình, truyền bắt Gia-Nguyên xiềng lại, buộc tội chàng về sự phản nghịch, xử trảm lại chỗ viên-môn, (cửa dinh gọi bằng viên-môn) bá quan thấy vậy mất hồn, đều ngó nhau rơi lụy, chẳng ai không chắc lưỡi mà nói : Tội nghiệp thay.. Phùng Tổng-binh chết oan, (Gia-Nguyên họ Phùng). Than ôi !. Gia-Nguyên là bực tướng tài, lại có trung can nghĩa khí, khi dẹp giặc lạt Trấn-giang, khi vận lương lại Sơn-lộ, thâm chí quân sĩ nào động, cũng có chàng phân giải mớt êm, nói công nghiệp của chàng, thời chư tướng ít ai sánh kịp, vì Huỳnh-Mộ là tay hiểm ác, tạo ngu-thơ mà hãm hại trung lương. vậy mới biết rằng, thuở nay những bực trung thần, đều bị hại với bọn sâm ninh cả. thiệt khá ghê thay !

Gia Nguyên bị giết rồi, thời Huỳnh-Mộ thoả lòng báo oán, nay tiệc trà, mai tiệc rượu, thường ngày làm sự vui mừng, đến khi trận giặc đã tan, thời chàng ta tháng chức Tổng-trấn, chàng ta ỷ mình là quốc-gia phương diện, tự ý chàng lác phước tác oai, sự ăn chơi xa xỉ của chàng, kể xao cho xiết. sau khi chàng về hưu trí, cũng một bực giàu sang quyền thế hơn người, chàng đi đâu thời xe ngựa kiệu lọn, tùng hành có ba bốn mươi nô bộc, vì chàng sợ có người thù oán, nên làm cách phòng bị như vầy.

Từ ngày Gia-Nguyên qua miền Nam-quận, đã mấy năm trôn, ở nhà vợ nhớ con trông, cứ hằng ngày chờ đợi, nay nghe tin Nguyên ta bị nạn, thời vợ con chàng sầu thảm xiết bao. Ấy đó Phi-Hà mới mười hai tuổi, mà chí khí canh liệt cũng giống phụ-thân của nàng, nhớ tới cân : « phụ-cừu bất cộng đái thiên » thời nàng vật mình lăn khác, hễ đến nửa đêm ngủ dậy, thời nàng mang gươm đi dạo quanh nhà, đương khi con gió nổi lên, thì nàng giơ gươm chặt cột nhà đồm độp, ý nàng muốn giống qua Nam-quận, đặng tìm kiếm cho được cừu nhơn, vì mẫu-thân nàng ngăn cấm không cho, nên nàng dời chưn không được.

Lúc trước, Gia-Nguyên đi vắng, thời Phi-Hà ở nhà luyện tập, là luyện tập về sự múa gươm, thường ngày mùa nhảy trước sân, nghề sáng lưỡi gươm chớp mắt. Ngày nọ, nàng đi theo mẫu thân ra chơi trước ngõ, bỗng thấy một trẻ gái bên xóm, và đi và khóc sụt sùi; nàng liền kêu trẻ kia mà hỏi cản do, thời nó mếu máo mà nói :

Bữa trước, tôi đi dạo với mẫu-thân của tôi, tới coi đám chay tại chùa Linh-cảm, vừa gặp ở tôi có Vải kia thì tôi nỡ nghệ, tại trường hát bên chùa, người coi lớp trong lớp ngoài, chen chưn không lọt, tôi có mướn đôi bông tai của chị em bạn, đặng tôi coi đám chay, chẳng dè tôi chen vào trường thì vô mà coi, bị chúng giựt đôi bông chạy mất. Tôi về nhà bị mẫu-thân đánh mắng, nên tôi phải thơ thẩn dọc đường. Phi-Hà nghe nói mà cười lắc rằng : A-mẫu cả tánh nhỏ nhen quá... đôi bông tai chẳng qui bao chi lắm, mà làm khổ tiểu-muội thế nầy, Phi-Hà bèn dắc trẻ gái kia vào nhà, cứ đề lời an ủi, lại do hỏi về sự có Vải thì vô, mà trẻ gái kia nói chẳng rõ ràng. Phi ta trong dạ bằng khuâng, muốn dời gót tới trường thì vô,

TRẦN-TRỌNG-HẠP,

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN
(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Nếu các ngài muốn giữ đặng **sức mạnh hoài** *đặng tập thể thao thì các ngài nên dùng hiệu thuốc trên đó vì nó* **bổ sức** *lắm. Thuốc nầy đã làm cho* **gân cốt** *thêm mạnh mà lại còn tránh được khỏi* **mệt trái tim** *khi các ngài bị mệt nhiều* **thở không kịp.**

Thật là thứ thuốc rất cần cho mấy ngài tập thể thao.

Có gởi bán lại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
hiệu
L. L.
5-7 và 10 MÃ LỰC

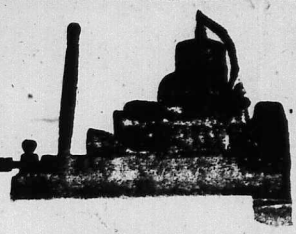

KIỂU RIÊNG Ở CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và Giá rẻ hơn hết
Xin hãy đến tại
83 Nguyễn [illegible] — **A.C.R.I.C.** — Saigon

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN
(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất **đại bổ** *không thứ nào* **bì kịp**, *chế riêng cho mấy người nào* **ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc**, *hay là mệt nhọc vì làm công chuyện chi.*

Thật là một **thứ rượu mùi vị** *rất* **ngon ngọt.**

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục **sức mạnh** *lại*

Có gởi bán lại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

TIỆC THƯỜNG NIÊN
của hội « chức-việc thương-gia và kỹ-nghệ Nam-kỳ »

Theo bản Trị-sự đã định, thì tiệc thường-niên của hội « Chức-việc thương-gia và kỹ-nghệ Nam-kỳ » năm nay nhằm ngày 24 Septembre tới nầy.

Tiệc thiết tại nhà hội quán hội Nhạc-ấu (Philharmonique) như mọi năm. Song năm nay tiền góp hùn để thiết tiệc của các hội viên bằng lòng dự mỗi vị chỉ có phần nửa là 1 $ 50 ; còn phần nửa thì hội xuất tiền công-nhơ.

Vậy ai muốn đóng tiền thì kể từ ngày 1er đến 15 Septembre là mãn.

Sông lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

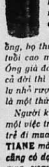

Hiện bây giờ bên nước Hoa-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hồi còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chối hải, đa nói sỗ sàng, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thấy cho biết lại đâu ông nay đã bao tuổi cao mà sức lực không phải kém xưa ? Ông già đáp lại rằng : Có chi lạ đó mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hãy uống một ly nhỏ rượu QUINA GENTIANE *là một thứ rượu trường sanh bất lão.*

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn một việc trường thọ như ông, lên về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu QUINA GENTIANE *mà đáng mỗi bữa. Thiên-hạ nghe nói cũng có đó tham sanh, cũng rủ rủ nhau đi mua rượu Ký Jem về mà uống bổ quanh năm.*

CÔ BÀN NÀNG NÀO KIẾM HIỂU HƠN LÀ [illegible]

ECOLE CENTRALE
De Dactylographie Comptabilité Pratique Sténographie
18, Rue Thomson, Dakao-Saigon

Bổn-Trường dạy học-sanh máy viết, bút toán và viết tốc.
Mấy vị giáo-sư tại Bổn-Trường đều chọn rõng lý khoa-mục xuất thân, đủ tư cách giáo-dục tận tâm dạy dỗ, cốt lấy tiếng khen.
Học trong ba tháng rồi thì trở nên người thư-ký giỏi đặng mà người buôn bán bậc-thiệp.
Có hai lớp dạy rõng chữ Langsa không ăn tiền.
Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ.
Vẽ phải thanh-tra, cai trường và dạy thì giáo chủ một ông Cử-Nhơn Văn khoa, có cấp-bằng thượng đẳng thương-mãi Đại-Học Đường ở Paris rất có danh và xứng đáng. Còn bốn vị giáo-sư khác thuộc dạy các khoa trường đều có cấp-bằng cao-đẳng khoa thương-mãi và khoa Sư phạm.

Comptabilité pratique — Inspecteur-Directeur et Professeur : 1 Licencié en droit, Diplômé des Hautes Études Commerciales de Paris. Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Caissier-Comptable d'une Société anonyme.

Học-sanh có cấp-bằng sơ học, học khoa bút-toán tại Bổn-Trường trong ba tháng, biết làm sổ nhựt-ký (Journal, biết tính lỗ lời khoa sổ và khai sổ mới (dresser compte Pertes et Profits) Bilan et passer au Journal les articles d'inventaires, de clôture et de réouverture des comptes.

Sténographie, Cours de Français — Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie.

KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

Correspondance Commerciale — Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Secrétaire particulier du Directeur d'une Société anonyme.

KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

Dactylographie — Chargé de cours : 1 Ancien élève dactylographe.

Những học-sanh ở xa thì Bổn-trường ăn cơm lẫn cơ chỗ ở và ăn uống 10-00.

Thư và đây thép xin gởi cho
Monsieur BÙI-NGỌC-THỌ
Directeur-Fondateur
18, — Rue Thomson 18. — Sa gon

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

---

HỞI AI CÓ XE

MUỐN CHO RẺ VÀ KHỎI ĐỪNG KEO

ĐẾN HÀNG

R. CHOMIENNE

13 et 15. — Place du Théâtre Saigon

Hỏi thứ caoutchouc để vá ruột xe hiệu RUSTINE thì tốt hơn hết và dán tiện khi giữa đường.

Gói số một, 12 miếng		0 $ 16
Hộp số hai, 18 miếng		0 40
Hộp số ba, 12 miếng vá xe máy dầu		1 15
Hộp số bốn, 12 miếng vá xe hơi		0 32
Hộp hàng thiết chế A một ống dùng được 25 miếng		1 40
id.	B	31×49 — 2 70
id.	C	32×49 — 3 70
id.	D	35×49 — 10 75

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47. — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG — NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy, cũng đều nhờ có khí, huyết mà sống; nếu hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khi-sắc xanh xao, hình dung gầy ốm; hoặc mất vàng mỏi tái, hoặc sanh phù thũng mà thêm khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổ-dưỡng chẳng nài sơn khổ, tìm cho được thứ thuốc hay mà mấy đành Sau, bên Trung-Quốc, bài kỹ đem về, rồi hiệp với 18 thuốc bổ bổ tiên-Qui mà luyện ra thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là trám bổ-dưỡng rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thuốc nầy thiệt là đại bổ, hết nóng ấy, không hề hiệp, ít khác nước, Cả thân người, an tâm thần sanh thêm tinh-thần, vượng trang gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm bổ tinh-thần hoàn bổ, thân thể mỏi mệt, ăn uống chẳng tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hiện liết chiền, hoặc nhiều thiết yếu ư thường-tiểu, hoặc đau lưng yếu gối.

Chi như đờn bà con gái mà có bạch đới, hoặc đường kinh bế huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu ngủ lặng biết bao nên dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì người khí ít phục; chẳng luận sanh [illegible] jão ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thuốc đã bộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG:

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 lít rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu, uống nhiều càng tốt, nếu đem thuốc nầy mà đãi khách hoặc đem mà tiếp cho đồng bàn trường thì quí biết dường nào.

Giá mỗi chai là..... 0 $ 90

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt chẳng là trên kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, mỗi thấy ngày xuân đã thân mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão thành đồng, một mảy hơi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mỏi mệt, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ tươi bội, da thịt đều nảng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có tại ở bán tại hiệu thuốc Tây ở đường Marins số 250-252, Cholon.

Đệ-nhất Pharmacie France-Chinoise 250-252 Rue des Marins, Cholon.

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0 $ 55
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 30
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiêm cổ cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 30
Thế lực khách trú và vấn đề di dân vào Nam kỳ	1 00
Tính thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc (cụ Phan-bội-Châu)	0 10
Tuyên cáo Quốc dân (cụ Phan-bội-Châu)	0 05

CÓ BÁN TẠI:

Imprimerie, Librairie de l'UNION

13, — Rue [illegible] Saigon

St^e Industrielle d'Exportation en Extrême-Orient

95, Rue Catinat, 95

Máy nói số 881 — Dây-thép đã tắc SINDEX

MỚI LẠI TỚI

Nhiều thứ kiểu **CUỐC**, nặng từ 1^k750 1^k500, 1^k200 và 1 kilo

RỰA có cán sắn và **CÚP** đủ thứ

Các món khí dụng nói trên đây đều do nơi hàng chánh ở bên thành (Arriège) Pháp-Quốc đúc ra nên chắc và tốt không thứ nào bì kịp.

TỦ SẮT HIỆU

«NUGUE» và «GILLOT»

Các vị phú-gia ở Lục-Châu muốn ở ăn yên ổn, khỏi lo trộm cướp, mỗi người nên sắm một cái tủ-sắt hiệu «NUGUE» hoặc hiệu «GILLOT» đặng cất vàng bạc thì chắc chắn vô cùng.

Những hiệu tủ-sắt nầy làm tại bên Pháp-Quốc, ai có dùng rồi cũng đều khen là tốt về sự chắc chắn, dã vậy trong cơn hỏa hoạn cũng khỏi lo đồ đạc cất ở trong. — Xin mời đến xem thì sẽ thấy các sự tốt của những hiệu kể trên đây.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghánh ở: Saigon, Pnomenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Vungtau, Tourane, Hue, Quinhon, Khatrang, Donghoi, Thuza.